

ADWOKATURA
POLSKA

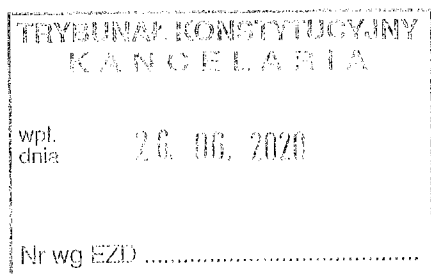
ADWOKAT
Bartłomiej Chochła
KANCELARIA ADWOKACKA

1431/P/20

Kraków, 23.06.2020 r.

Trybunał Konstytucyjny Rzeczypospolitej Polskiej

aleja Jana Chrystiana Szucha 12A, 00-918 Warszawa

Skarżący :

E Sp. z o.o.

działająca przez
Prezesa Zarządu M S
reprezentowana przez pełnomocnika
adwokata Bartłomieja Chochła
nr wpisu KRA/Adw/3315
/adres w stopce/

Uczestnik :

1. Sąd Okręgowy w W
Wydział Cywilny
2. Prokurator Generalny

Skarga Konstytucyjna

Działając jako pełnomocnik skarżącego na podstawie art. 79 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r, wnoszę skargę konstytucyjną.

Na podstawie art. 53 ustawy o organizacji i trybie postępowania przez Trybunałem Konstytucyjnym wnoszę o :

1. Stwierdzenie niezgodności art. 103 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21.08.2019 r. zmienionym

ustawą o zmianie ustawy - kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 04.07.2019 r. (Dz.U. z 2019 poz. 1469) w zakresie w jakim nakłada na osoby prawne ubiegające się o zwolnienie od kosztów sądowych, obowiązek wykazania możliwości finansowych współników lub akcjonariuszy, w tym możliwości uzyskania przez nich kwot koniecznych do pokrycia kosztów toczącego się postępowania z art. 7 oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

2. Zasądzenie kosztów postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym, w tym kosztów zastępstwa prawnego na rzecz skarżącego według norm przepisanych.
3. Na podstawie art. 79 ust. 1 wnoszę o wydanie przez Trybunał Konstytucyjny postanowienia tymczasowego o zawieszeniu lub wstrzymaniu wykonania orzeczenia w sprawie, której skarga konstytucyjna dotyczy tj. wyroku Sądu Okręgowego w W Wydział Cywilny z dnia grudnia 2018 r. sygnatura akt sprawy . , albowiem wykonanie wyroku, spowoduje nieodwracalne skutki, wiążące się z dużym uszczerbkiem dla skarżącego oraz przemawia za tym inny ważny interes skarżącego oraz ważny interes publiczny.
4. Wnoszę również o zwrócenie się do Sądu Okręgowego w W Wydział Cywilny w W o przedstawienie akt sprawy o sygn. . , które to postępowanie dotyczy niniejszej skargi. Ponadto wnoszę o zwrócenie się do Sądu Rejonowego w K Wydział Cywilny o przedstawienie akt sprawy sygn. . oraz . , które dotyczą ustanowienia pełnomocnika z urzędu dla skarżącego.

1. Określenie kwestionowanego przepisu ustawy na podstawie którego sąd ostatecznie orzekł o wolnościach lub prawach lub obowiązkach skarżącego:

Skarżący kwestionuje konstytucyjność art. 103 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21.08.2019 r. (*dalej u.k.s.c.*) zmienionym ustawą o zmianie ustawy - kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 04.07.2019 r. (Dz.U. z 2019 poz. 1469), który to przepis stanowi : „*Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.*” w zakresie w jakim nakłada na osoby prawne ubiegające się o zwolnienie od kosztów sądowych, obowiązek wykazania możliwości

finansowych wspólników lub akcjonariuszy, w tym możliwości uzyskania przez nich kwot koniecznych do pokrycia kosztów toczącego się postępowania.

2. Stan faktyczny:

Nakazem zapłaty z dnia . września 2013 r. Sąd Okręgowy w W Wydział Cywilny nakazał skarżącemu zapłacić na rzecz powoda – P kwotę zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia czerwca 2013 r. do dnia zapłaty oraz koszty postępowania w tym koszty zastępstwa procesowego. Następnie Sąd Okręgowy w W Wydział Cywilny w sprawie o sygn. , wyrokiem z dnia grudnia 2018 r. utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia września 2013 r. Skarżący od w/w wyroku wniósł apelację z dnia kwietnia 2019 r. do Sądu Apelacyjnego Wydział Cywilny w W . Jednocześnie skarżący wystąpił z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od apelacji. Referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w W postanowieniem z dnia .05.2019 r. oddalił wniosek skarżącego w zakresie zwolnienia od kosztów sądowych. W uzasadnieniu przedmiotowego postanowienia stwierdzono, iż „ (...) przy ocenie zdolności spółki w ponoszeniu kosztów sądowych pod uwagę brane są nie tylko właściwości spółki, ale także **możliwości finansowe wspólników lub akcjonariuszy, w tym możliwości uzyskania przez nich kwot koniecznych do pokrycia kosztów toczącego się postępowania.**” W konsekwencji E . sp. z o.o. zaskarżyła przedmiotowe postanowienie, wnosząc skargę na orzeczenie referendarza sądowego przede wszystkim podnosząc, iż art. 103 u.k.s.c. w brzmieniu obowiązującym w dniu orzekania przez Sąd Okręgowy nie nakłada na osoby prawne, obowiązku wskazania sytuacji majątkowej wspólników spółek handlowych. Postanowieniem z dnia sierpnia 2019 r. Sąd Okręgowy w W Wydział Cywilny utrzymał w mocy postanowienie referendarza sądowego z dnia .05.2019 r. Postanowienie to zostało odebrane przez pełnomocnika skarżącego w dniu 13.08.2019 r.

W konsekwencji należy stwierdzić, iż niniejsza skarga sprowadza się do zakwestionowania rozstrzygnięcia Sądu, odmawiającego skarżącemu prawa do zwolnienia od kosztów sądowych w postanowieniu referendarza sądowego z dnia maja 2019 r. oraz postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia . sierpnia 2019 albowiem zaprezentowana przez sąd argumentacja zastosowania art. 103 u.k.s.c. jest sprzeczna z art. 7 oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W tym miejscu należy również wskazać, że skarżący kwestionuje zgodność z Konstytucją art. 103 u.k.s.c. w brzmieniu, który obowiązywał przed dniem 21.08.2019 r. tj.

w czasie wydania w/w postanowień. Zarówno postanowienie referendarza z dnia .05.2019 r. oddalające wniosek skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych, jak i postanowienie Sądu Okręgowego Wydział Cywilny w W utrzymujące w mocy zaskarżone postanowienie, zostały wydane na podstawie art. 103 u.k.s.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21.08.2019 r. Dlatego też skarżący wnosi o orzeczenie niezgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej art. 103 u.k.s.c. w brzmieniu już nieobowiązującym, jednak na podstawie którego sąd powszechny rozstrzygnął o prawach i obowiązkach skarżącego w dniu wydawania przedmiotowych postanowień.

3. Wskazanie, która konstytucyjna wolność lub prawo skarżącego, i w jaki sposób - zdaniem skarżącego - zostały naruszone:

Skarżący wskazuje, iż w przedmiotowej sprawie została naruszona zasada praworządności określona art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz prawo do sądu wyrażone w art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W ocenie skarżącego sąd oddalając wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, jednocześnie wskazując, iż osoba prawna na podstawie art. 103 u.k.s.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21.08.2019 r. jest zobowiązana, składając wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, do wykazania także możliwości finansowych jej wspólników lub akcjonariuszy, narusza zasadę praworządności. Sąd w przedmiotowej sprawie wprowadził wobec skarżącego taki warunek pomimo, iż w brzmieniu obowiązującym w czasie wydania postanowienia o oddaleniu wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych przepis ten nie wprowadzał takiego wymogu. Zatem w ocenie skarżącego wydanie na tej podstawie postanowienia sądu oddalającego wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych było działaniem poza granicami prawa.

W ocenie skarżącego sąd oddalając wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych na podstawie art. 103 u.k.s.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21.08.2019 r. naruszył również zasadę prawa do sądu. Należy wskazać, że sąd wprowadzając na podstawie art. 103 u.k.s.c. warunek zbadania sytuacji finansowej wspólników lub akcjonariuszy osoby prawnej, wprowadził dodatkowy, nieuzasadniony prawnie warunek zwolnienia osoby prawnej od ponoszenia kosztów sądowych, tym samym pozbawiając skarżącego możliwości skutecznego wniesienia apelacji w przedmiotowej sprawie.

4. Uzasadnienie zarzutu:

a.) zarzut naruszenia art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej:

Art. 7 Konstytucji wprowadza zasadę praworządności, która stanowi jedną z kluczowych zasad państwa prawa (*art. 2 Konstytucji*). Przepis ten zobowiązuje organy władzy publicznej

do działania na podstawie i w granicach prawa. Nie ulega wątpliwości, że przepis ten w szczególności odnosi się do działań sądów powszechnych, które powinny wyrokować na podstawie i w granicach prawa powszechnie obowiązującego.

Sądy powszechne wydając wyroki w sprawach, w których stronami są obywatele oraz osoby prawne działające na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności winny kierować się zasadą praworządności. Bowiern to wyroki sądów powszechnych dotyczą praw i obowiązków zagwarantowanych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, niejednokrotnie przesądając o prawie do własności rzeczy ruchomych czy nieruchomości (*sprawy cywilne*), czy też o prawie do wolności (*sprawa karne*). Dlatego też, to na sądach powszechnych, spośród wszystkich organów państwowych, spoczywa szczególny obowiązek do wydawania wyroków, a tym samym orzekaniu o prawach i obowiązkach obywateli tylko i wyłącznie na podstawie przepisów prawa i w granicach ustanowionych przez przepisy prawa.

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy   Wydział Cywilny w W   , postanowieniem wydanym przez referendarza sądowego z dnia   .05.2019 r., które zostało utrzymane w mocy postanowieniem z dnia   .08.2019 r., oddalił wniosek skarżącego o zwolnienie go od uiszczenia opłaty od apelacji. Sąd Okręgowy   Wydział Cywilny w W   wydając przedmiotowe postanowienia oparł się na dyspozycji art. 103 u.k.s.c. w brzmieniu obowiązującym w dniu   .05.2019 r. oraz w dniu   .08.2019 r., tj. w momencie wydania przedmiotowych postanowień, który to przepis stanowił, iż *„Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.”*

Jakkolwiek, w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy wydając przedmiotowe postanowienie oparł się na ustawowym przepisie, to jednak dokonał tego w sposób nieuprawniony, wykraczając daleko poza jego granice, które wyznaczył ustawodawca. Należy bowiem zwrócić uwagę, że Sąd odmawiając skarżącemu zwolnienia od opłaty od apelacji wskazał, iż *„ (...) przy ocenie zdolności spółki w ponoszeniu kosztów sądowych pod uwagę brane są nie tylko właściwości spółki, ale także **możliwości finansowe wspólników lub akcjonariuszy, w tym możliwości uzyskania przez nich kwot koniecznych do pokrycia kosztów toczącego się postępowania.**”* Podczas, gdy wskazany przepis nie wprowadza takiego obowiązku. Stanowi bowiem, iż sąd może przyznać osobie prawnej zwolnienie od kosztów sądowych w przypadku, *„jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.”* Zatem przepis ten dotyczy sytuacji, w której spółka nie posiada składników majątku, które pozwoliłyby na uiszczenie przez nią kosztów sądowych,

jednocześnie nie wskazując, by podmioty trzecie, takie jak jej wspólnicy lub akcjonariusze mieli wykazywać swoją sytuację majątkową.

Należy wskazać, że Sąd Okręgowy Wydział Cywilny w postanowieniu wydanym na skutek zażalenia na odmowę zwolnienia od kosztów sądowych, stwierdził, iż *„Sąd przyjmuje za własne ustalenia faktyczne oraz podziela rozważania prawne poczynione w ramach zaskarżonego orzeczenia (...)”*.

W przedmiotowej sprawie, skarżący do wniosku o zwolnienie go od opłaty od apelacji, dołączył bilans za ostatni zakończony rok obrotowy 2019 r. oraz wyciąg z rachunku bankowego. Dokumenty te wskazywały, iż spółka nie prowadzi już działalności oraz nie posiada środków na uiszczenie kosztów sądowych. Zatem jak wynika z powyższego, Sąd oddalił wniosek skarżącego o zwolnienie go od opłaty od apelacji, tylko i wyłącznie na skutek braku przedstawienia sytuacji majątkowej wspólników E sp. z o.o.

Przedstawiony przez Sąd Okręgowy w W w w/w postanowieniach warunek wykazania sytuacji majątkowej wspólników spółki przy ubieganiu się o zwolnienie od kosztów sądowych, jest niezgodny z art. 103 u.k.s.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 28.08.2019 r.

Jednocześnie skarżący nie traci z pola widzenia faktu, iż organy państwowe, w tym sądy powszechne w zakresie stosowania prawa działają również w granicach dyskrecjonalnej władzy sędziego. Trybunał Konstytucyjny potwierdził w swojej judykaturze, iż dyskrecjonalna władza sędziego – *w granicach wyznaczonych przez Konstytucję i ustawy* – jest legitymowanym, realnie koniecznym narzędziem rozstrzygania sporów i podlega ochronie. Jednak zakres swobody uznania jest ściśle ograniczony przez Konstytucję oraz ustawy i nie może prowadzić do nakładania na strony postępowania obowiązków, których sam przepis nie przewiduje. W niniejszej sprawie doszło do przekroczenia granic dyskrecjonalnej władzy sędziego albowiem przepis art. 103 u.k.s.c. nie wprowadzał w momencie orzekania dodatkowych warunków uzyskania przez osoby prawne zwolnienia od kosztów sądowych. W konsekwencji należy uznać, iż takie działanie Sądu Okręgowego Wydział Cywilny w W i rozumienie art. 103 u.k.s.c. jest sprzeczne z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Prawoznawstwo wyróżnia kilka rodzajów wykładni prawa. Przy czym zarówno doktryna jak i judykatura wprowadza prymat wykładni językowej, wywodząc ją właśnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Pogląd ten jest ugruntowany zarówno przez sądy powszechne, Naczelny Sąd Administracyjny, Sąd Najwyższy oraz Trybunał Konstytucyjny. Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego wykładnia przepisów *„nie może prowadzić do nadawania im znaczenia wykraczającego poza wnioski płynące z zastosowania niebudzących*

wątpliwości i metodologicznie poprawnych dyrektyw interpretacyjnych. **Tym bardziej nie powinna się ona łączyć z dokonywaniem uogólnień czy uproszczeń, ignorujących językowy i logiczny aspekt danego unormowania**" (uchw. NSA (7) z 22.4.2002 r., FPS 5/02, ONSA 2002, Nr. 4 poz. 137). Podobnie Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów z dnia 20.01.2005 r., I KZP 28/04, OSNKW 2005, Nr 2, poz. 1 stwierdza: "nie przecząc (...) – co do zasady – znaczeniu (...) **postulatu, aby do innych metod wykładni sięgać jedynie wtedy, kiedy wykładnia językowa nie prowadzi do jednoznacznych rezultatów (...)**". Natomiast w uzasadnieniu jednego z orzeczeń, Trybunał Konstytucyjny stwierdza: "**Skoro bowiem przepis Konstytucji z językowego punktu widzenia nie budzi wątpliwości, argumentum a rubrica powinien ustąpić**" (wyr. z 24.2.1999 r., SK 4/98, OTK 1988, Nr 2, poz. 24).

Mając zatem na względzie powołaną wyżej zasadę prymatu wykładni językowej i jedynie w wyjątkowych wypadkach stosowanie odstępstwa od niej, należy stwierdzić, że dokonana w przedmiotowych postanowieniach, przez Sąd Okręgowy w W Wydział

Cywilny wykładnia art. 103 u.k.s.c. jest niezgodna art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Należy bowiem wskazać, że art. 103 u.k.s.c., w brzmieniu obowiązującym w dniu wydania w/w postanowień, wskazywał jedynie, iż podmiot ubiegający się o zwolnienie od kosztów sądowych powinien wykazać, iż on sam, w zakresie majątku jakim dysponuje nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych. Natomiast interpretacja tego przepisu twierdząca, iż podmioty trzecie – nie będące wnioskodawcą tj. wspólnicy spółek handlowych, powinni również wykazać, iż nie dysponują odpowiednimi środkami na zwiększenie majątku spółki lub udzielenie pożyczki wykracza daleko poza wykładnie leksykalną przedmiotowego przepisu. Nakłada bowiem dodatkowe obowiązki na podmioty, które nie są ujęte w przedmiotowym przepisie m.in. zobowiązując je do przedstawienia swojej sytuacji majątkowej w sprawie, w której nie występują jako strona.

Nie można również tracić z pola widzenia faktu, iż art. 103 u.k.s.c. został zmieniony ustawą o zmianie ustawy – kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 4 lipca 2019 r. (*Dz.U. z 2019 r. poz. 1469*). Do dotychczasowego brzmienia przepisu dodano ustęp 2 i 3 w następującym brzmieniu :

„2. Spółka handlowa powinna wykazać także, że jej wspólnicy albo akcjonariusze nie mają dostatecznych środków na zwiększenie majątku spółki lub udzielenie spółce pożyczki.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do spółki handlowej, której jedynym wspólnikiem albo akcjonariuszem jest Skarb Państwa.”

Zatem dopiero ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. ustawodawca wprowadził wymóg dla osób prawnych ubiegających się o zwolnienie od kosztów sądowych, do wykazania również sytuacji majątkowej wspólników spółek handlowych. Dlatego też, gdyby na gruncie poprzednio obowiązującego art. 103 u.k.s.c. dopuszczalne byłoby wprowadzenie takiego wymogu, to ustawodawca nie dokonywałby zmiany tego przepisu.

U podstaw bowiem państwa prawa oraz samej nauki o prawie leży założenie racjonalności prawodawcy. Zatem skoro działający racjonalnie ustawodawca dopiero w ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. wprowadził w/w wymóg wykazania sytuacji majątkowej wspólników spółek handlowych, to należy stwierdzić, że uznał on, iż wprowadzenie tego wymogu do obrotu prawnego jest konieczne ze względu na zmianę sytuacji ekonomicznej w kraju oraz dotychczasowy przebieg postępowań sądowych, w których stroną były spółki handlowe. W szczególności jednak racjonalny ustawodawca wprowadził nowe brzmienie art. 103. u.k.s.c z tego względu, że jego dotychczasowe brzmienie nie pozwalało na wprowadzenie przez sądy powszechne, w ramach dyskrecyjnej władzy sędziego, wymogu badania sytuacji majątkowej wspólników osób prawnych. Gdyby bowiem byłoby to dopuszczalne to racjonalny ustawodawca nie dokonywałby zmiany tego przepisu. Dodatkowo w uzasadnieniu projektowanej ustawy stwierdzono : *„Tak więc kryteria zwalniania spółek handlowych od kosztów sądowych **winy zostać uzupełnione** o obowiązek wykazania, że także wspólnicy albo akcjonariusze nie mają dostatecznych środków na zwiększenie swoich wkładów ani udzielnie spółce pożyczki.”* Zatem już na etapie przygotowania projektu ustawy, stwierdzono, iż w polskim prawie brak podstaw do stwierdzenia, by we wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych spółek handlowych żądać danych przedstawiającą sytuację majątkową wspólników lub akcjonariuszy spółek i sytuację tą należy uzupełnić nową regulacją.

Dlatego też mając na względzie wyżej wymienione twierdzenia należy uznać, iż art. 103 ustawy o kosztach w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21.08.2019 r. zmienionym ustawą o zmianie ustawy - kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z dnia 04.07.2019 r. (Dz.U. z 2019 poz. 1469), który to przepis stanowi w zakresie w jakim nakłada na osoby prawne ubiegające się o zwolnienie od kosztów sądowych, obowiązek wykazania możliwości finansowych wspólników lub akcjonariuszy, w tym możliwości uzyskania przez nich kwot koniecznych do pokrycia kosztów toczącego się postępowania jest niezgodny z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

b.) zarzut naruszenia art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej:

W przedmiotowej sprawie, w ocenie skarżącego zostało również naruszone prawo skarżącego do sądu. Zgodnie z art. 45 ust. 1 Konstytucji prawo to przysługuje każdemu, a zatem osobie prawnej, w tym spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, w której to formie działa sam skarżący.

Wprowadzenie przez Sąd Okręgowy w W Wydział Cywilny, w przedmiotowych postanowieniach odmawiających zwolnienia skarżącego od kosztów sądowych, dodatkowego wymogu polegającego na wykazaniu sytuacji finansowej wspólników, który nie jest przewidziany w art. 103 u.k.s.c., w istocie sprowadza się do nieuzasadnionej odmowy skarżącemu dostępu do sądu.

Skarżący bowiem nie kwestionuje samej zasadności ponoszenia przez strony opłat w postępowaniach sądowych. Jednakże, by umożliwić każdemu dostęp do sądu konieczne jest stworzenie wydajnej instytucji prawnej w postaci zwolnienia od uiszczenia kosztów sądowych tych podmiotów, które nie są w stanie ich ponieść. Dlatego też art. 103 u.k.s.c. wprowadził taką zasadę wobec osób prawnych, pod warunkiem, iż są w stanie wykazać, iż nie posiadają odpowiedniego majątku do tego, by ponieść koszty sądowe. W brzmieniu obowiązującym w momencie wydania przez Sąd Okręgowy w W przedmiotowych orzeczeń, był to wyłączny warunek do uzyskania zwolnienia od kosztów sądowych. Jednakże wobec skarżącego Sąd, w postanowieniu z dnia .05.2019 r. oraz z dnia .08.2019 r. wprowadził dodatkowy warunek w postaci wykazania, iż również wspólnicy spółki nie są w stanie udzielić pomocy finansowej, podmiotowi, który jest stroną postępowania sądowego. Postawienie takiego warunku bez podstawy prawnej stanowi naruszenie prawa do sądu określone w art. 45 ust. 1 Konstytucji.

Należy również zwrócić uwagę, że wprowadzenie takiego warunku pomimo milczenia na ten temat samej dyspozycji przepisu, doprowadziło do sytuacji, w której sąd z góry pozbawił skarżącego prawa do sądu. Skarżący bowiem składając wniosek o zwolnienie go od ponoszenia opłaty od apelacji zgodnie z brzmieniem art. 103 u.k.s.c. wykazał swoją sytuację materialną. Skarżący zgodnie z brzmieniem art. 103 u.k.s.c. nie mógł nawet przypuszczać, że konieczne jest również przedstawienie sytuacji majątkowej również podmiotów trzecich, tj. wspólników, którzy nie są stronami postępowania. Tym samym Sąd Okręgowy w W nałożył na skarżącego dodatkowy obowiązek przedstawienia dokumentacji świadczącej o stanie majątkowym wspólników, który nie wynikał wprost z przepisu prawa, i o którym skarżący nie mógł się obiektywnie dowiedzieć przed wniesieniem przedmiotowego wniosku. Dopiero bowiem nowe brzmienia art. 103 u.k.s.c. wprowadziło w/w wymóg. W konsekwencji należy stwierdzić, że sytuacja, w której sądy powszechnie nakładają na strony obowiązek, od którego uzależnione jest zainicjowanie postępowania, a który nie wynika *expressis verbis* z

przepisów prawa, stanowi również naruszenie art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

5) udokumentowanie daty doręczenia orzeczenia na podstawie którego sąd orzekł ostatecznie o wolnościach lub prawach albo obowiązkach skarżącego:

Pełnomocnik skarżącego w dniu 13.08.2019 r. odebrał postanowienie Sądu Okręgowego w W Wydział Cywilny z dnia .08.2019 r. W załączniku do niniejszego pisma, skarżący załącza pismo sądowe pt. „*Doręczenie odpisu postanowienia*” z dnia .08.2019 r., które w prawym, górnym rogu opatrzone jest własnoręcznie sporządzoną przez pełnomocnika adnotacją o doręczeniu pisma w dniu 13.08.2019 r. Skarżący w dniu .11.2019 r. złożył do Sądu Rejonowego w K Wydział Cywilny wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, celem wniesienia skargi konstytucyjnej. Postanowieniem z dnia z dnia .01.2020 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w K oddalił w/w wniosek. Skarżący złożył skargę na postanowienie z dnia .01.2020 r. Sąd Rejonowy w K Wydział Cywilny postanowieniem z dnia .05.2020 r. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. Po powtórny awizie (15.06.2020 r.) Skarżący w dniu 22.06.2020 r. odebrał postanowienie z dnia .05.2020 r. utrzymujące w mocy postanowienie oddalające wniosek skarżącego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi konstytucyjnej. Zatem termin na wniesienie skargi konstytucyjnej, który został zawieszony na skutek złożenia wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w dniu .11.2019 r., zaczął biec na nowo w dniu 23.06.2020 r.

Skarżący oświadcza, iż postanowieniem z dnia sierpnia 2019 r. Sąd Okręgowy w W Wydział Cywilny utrzymał w mocy postanowienie referendarza sądowego z dnia .05.2019 r., od którego to postanowienia nie został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia. Tym samym skarżący wyczerpał całą, dostępną drogę prawną w zakresie kwestionowanego orzeczenia.

Na podstawie art. 79 ust. 1 wnoszę o wydanie przez Trybunał Konstytucyjny postanowienia tymczasowego o zawieszeniu lub wstrzymaniu wykonania orzeczenia w sprawie, której skarga konstytucyjna dotyczy tj. wyroku Sądu Okręgowego w W Wydział Cywilny z dnia grudnia 2018 r. sygnatura akt sprawy , albowiem wykonanie wyroku, spowoduje nieodwracalne skutki, wiążące się z dużym uszczerbkiem dla skarżącego oraz przemawia za tym inny ważny interes skarżącego. Należy wskazać, że pozbawienie skarżącego prawa do sądu, poprzez nieuprawnione oddalenie wniosku o

zwolnienie od opłaty od apelacji, spowoduje uprawomocnienie się wyroku z dnia .12.2018 r. sygn. . . W konsekwencji wobec skarżącego może wszczęte postępowanie egzekucyjne, co spowoduje utratę przez skarżącego wszelkich środków finansowych i konieczność zaprzestania działalności. Sytuacja ta ostatecznie może doprowadzić do pociągnięcia do odpowiedzialności za zobowiązania spółki członków zarządu, co tym samym przemawia za uznaniem, iż zachodzi ważny interes publiczny, by wydać postanowienie tymczasowe o zawieszeniu lub wstrzymaniu wyroku.

Załączniki: - pełnomocnictwo,

- odpis KRS skarżącego,
- odpis postanowienia z dnia .05.2019 r.
- odpis postanowienia z dnia .08.2019 r.
- odpis postanowienia z dnia .01.2020 r.,
- odpis postanowienia z dnia .05.2020 r. wraz z kopertą
- 4 odpisy skargi konstytucyjnej wraz z załącznikami.

Bartłomiej Chochła
adwokat.